

Leto 1900.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LXVI. — Izdan in razposlan dne 19. septembra 1900.

Vsebina: (Št. 154 in 155.) 154. Cesarski ukaz, s katerim se izpreminjajo nekatera določila cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l., da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen). — 155. Ukaz, obsegajoč izvršilna določila k cesarskemu ukazu z dne 15. septembra 1900. l., s katerim se izpreminjajo nekatera določila cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l., da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen).

154.

Cesarski ukaz z dne 15. septembra 1900. l.,

s katerim se izpreminjajo nekatera določila cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81), da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen).

Na podstavi §. 14 osnovnega zakona o državnem zastopu z dne 21. decembra 1867. l. (drž. zak. št. 141) ukazujem tako:

Člen I.

§§. 1, 3 in 4 v cesarskem ukazu z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81), da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen), se razveljavljajo.

Na njihovo mesto naj stopijo naslednja določila v moč.

§. 1.

Da se kolikor moči hitro zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen), je treba pobiti za svinjsko kugo bolne svinje, potem svinjske kuge sumne, na-

posled okužbe sumne svinje, to se pravi tiste svinje, ki so bile v zadnjih štirinajstih dneh v dotiki s na kugobolnimi svinjami s tem, da so se spravile v ne povsem ločene hleve, da so se rabili skupni pašniki, na pregonu ali ob prevozu po železnicah, na ladjah ali vozovih.

Ako se po okolnostih, ki so bile v posameznih primerih, ni bati nadaljnega razširjanja kužne bolezni in zlasti, ako gre za dragocene plemenske živali, sme politično deželno oblastvo na zaprosilo posestnika ali na predlog kugopazne komisije opustiti poboj okužbe sumnih živali s pogojem, da se štirideset dni ločene postavijo varne pred okužbo in pod nadzorstvo živinozdravnika.

Gledé vprašanja, ali je okužbe sumne živali pobiti ali postaviti pod nadzorstvo, je proti razsodilu političnega deželnega oblastva dopuščen rekurz na ministrstvo za notranje stvari.

Dokler razsodilo ne dobi pravnomočnosti, se živali, ki so se takoj postavile pod pažnjo, ne smejo pobiti.

§. 3.

Za tiste svinje, ki se po uradoma opravljenem zakolu spoznajo za kuge proste, se daje odškodnina iz državnega zaklada.

Ta odškodnina se izmerja, pridržuje si določila §. 5 in 6:

- a) za klalne svinje (za zakol zrele svinje za mast in meso) na podstavi ustanovljene teže zaklanih živali z držečimi se pljučami in srcem, prepono, jetrami, obistmi in obistno mastjo, potem zo pornjaško mastjo vred s 95 odstotki za kilogram preračunjene poprečne tržne cene, ki je bila v prejšnjem mesecu v glavnem mestu dotične dežele za zaklane svinje vseh vrst uradno zaznamovana;
- b) za porabne svinje na podstavi teže, ustanovljene v živečem stanju, po vrednostni tarifi, ki naj jo za kilogram ustanavlja politično deželno oblastvo po dogovoru z oficijalno kmetijsko združbo četrtletno oziraje se na starostne, pasemske in druge razlike, ki odločujejo ceno;
- c) za plemenske svinje z zneskom, ovedenim po lit. b), prištevisi 25 odstotkov pribitka.

Kugopazna komisija razreduje svinje po gorjenjih vrstah (klalne, porabne ali plemenske svinje) (§. 18 občn. zakona o živalski kugi). Razločujevaje med porabnimi in plemenskimi svinjami se je navadno držati načela, da je vse v vrsto klalnih svinj [za zakol zrele svinje za mast in meso lit. a)] spadajoče, za pleme ne več sposobne živali in pa rezance ter ne za pleme določene prasce in mladiče uvrstiti v odstavek b), plemenske merjasce, breje ali doječe plemenske prasice in take mlade svinje, ki so, kakor se dokaže, določene za pleme, v odstavek c).

§. 4.

Za tiste svinje, ki so se po določilih tega ukaza uradno usmrtili in pri tem spoznale za obolele na svinjski kugi, se pridržuje določila §§. 5 in 6, po teži teh svinj in sicer v povsem iztrebljenem stanju, daje povračilo iz državnega zaklada v znesku 50 odstotkov po §. 3 oznamenjenega odškodninskega zneska.

Člen II.

Ta ukaz stopi v veljavo z osmim dnem po razglasitvi.

Natančnejša določila o njih izvršitvi, zlasti o ravnanju z okužbe sumnimi svinjami, ki se po členu I, §. 1, odstavku 2 postavijo pod pažnjo živinozdravnika, in o izmeri odškodninskih zneskov po členu I, §. 3 se izdadó ukazoma.

Člen III.

Da izvrše ta ukaz, se naroča Mojim ministrom za notranje stvari, pravosodje, trgovino, železnice in poljedelstvo.

V Jaslem, dne 15. septembra 1900.

Franc Jožef s. r.

Koerber s. r.

Wittek s. r.

Spens s. r.

Rezek s. r.

Giovanelli s. r.

Weltersheimb s. r.

Böhm s. r.

Hartel s. r.

Call s. r.

Piętak s. r.

155.

Ukaz ministrstev za notranje stvari, pravosodje, trgovino, železnice in poljedelstvo z dne 18. septembra 1900. l.,

obsegajoč izvršilna določila k cesarskemu ukazu z dne 15. septembra 1900. l. (drž. zak. št. 154), s katerim se izpreminjajo nekatera določila cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81), da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen).

V izvršitev cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1900. l. (drž. zak. št. 154), s katerim se izpreminjajo nekatera določila cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81), da se zabrani in zatara svinjska kuga (svinjska kužna bolezen), se na podstavi člena II tega cesarskega ukaza ukrepa naslednje.

Pod ad §§. 1 in 2 in ad §§. 3, 4 in 5 obsežena določila v ukazu ministrstev za notranje stvari, pravosodje, trgovino, železnice in poljedelstvo z dne 6. maja 1899. l. (drž. zak. št. 82) se razveljavljajo.

Namesto njih naj stopijo naslednja določila v moč:

Ad člen I, §. 1 v cesarskem ukazu z dne 15. septembra 1900. l. (drž. zak. št. 153) in ad §. 2 v cesarskem ukazu z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81).

Svinjska kuga (svinjska kužna bolezen) spada med tiste nalezljive živalske bolezni, ki nalagajo po

§§. 15 in 16 v zakonu z dne 29. februarja 1880. l. (drž. zak. št. 35), da se zabranijo in zatarejo nalezljive živalske bolezni, dolžnost naznanila.

Ko se je podalo naznanilo občinskemu (graščinskemu) predstojniku, da se je prikazala ali da se sumi svinjska kuga, ali ko ta izve na katerikoli način o nastopu te kuge ali o boleznih prikaznih ali poginih med svinjami, ki kažejo na njen obstanek, mora brez odloga podati naznanilo političnemu okrajnemu oblastvu, naznanivši dotične razmere, o katerih je bil zvedel, takoj ukreniti, da se, kolikor moči, ločijo še zdrave svinje od že obolelih, prepovedati vsak promet s svinjami iz ali v dotično suhotovanje in tako odrediti hlevno zaporo.

Naznanila, ki prihajajo političnemu oblastvu prve stopinje o obstanku svinjske kuge (svinjske kužne bolezni) ali o prikaznih boleznih, ki utemeljujejo, da se sumi ta kuga, je takoj zapisati v vpisnik in jih dalje obravnavati.

Ako je politično oblastvo prve stopinje izvedelo o kakem slučaju svinjske kuge ali o sumu te kuge, naj se uradni živinozdravnik brez odlašanja odpošlje na lice mesta zastran ovedovanja. Za te ovedbe se uporabljajo določila §. 18 v zakonu o živalski kugi.

Uradni živinozdravnik naj vkupaj z občinskim predstojnikom (kugopazna komisija) opravi natančne ovedbe in naj, ko se iz povedi dotičnih strank, katere je protokolarno določiti, pokaže sum, da je kje res svinjska kuga, še predno gre v hleve (staje ali pašnike), ki so oznamljeni za sumne, natančno preišče svinjsko živino posameznih kmetij v dotičnem kraju (graščini) in v velikih zaprtih občinah po vrsti kmetijskega obrata najbolj v nevarnost dejanega njih dela, pregleduje posamezne svinjske hleve (staje ali pašnike) gledé na kuge nesumno stanje in popiše v posebnem spisku o staležu živine.

Ko so se opravile te ovedbe, naj se najnatančneje preiščejo svinje v suhotovanih (stajah, pašnikih), ki so oznamljena za kuge sumna, varno ravnaje, tako da se gre nazadnje v oddelke ali hleve, ki so oznamljeni za kuge sumne ali okužene.

Ako se na kaki svinji pokažejo znaki bolezni, iz katerih se da sklepati, da obstoja svinjska kuga (svinjska kužna bolezen), jo je po členu I, §. 1 v cesarskem ukazu z dne 15. septembra 1900. l. takoj pobiti.

Ako se taki znaki pokažejo hkratu na več svinjah, je pobiti najprej samo eno žival, in to tisto,

ki ima na sebi najnatančneje znake bolezni, in potem je oziraje se na izvid, ki se je poistinil na truplu, presoditi, ali in kako daleč je še z drugimi živalmi istega staleža ravnati kakor s sumnimi kuge v zmislu člena I, §. 1 cesarskega ukaza z dne 15. septembra 1900. l.

Ako se je obstanek svinjske kuge brezdvomno dognal, je na kugi bolne in kuge sumne živali po možnosti takoj pobiti. Isto velja praviloma tudi za okužbe sumne živali. Ako pa kugopazna komisija z ozirom na razmere konkretnega primera, zlasti na možnost povsem kuge varno spraviti take živali, ne smatra za brezpogojno potrebno pobiti jih iz ozirov javne koristi, ali ako posestnik, katerega je poučiti o pravicah, ki jih ima po členu I, §. 1, odstavkih 2 in 3 v cesarskem ukazu, zaprosi, da se opusti poboj okužbe sumnih živali, je te živali do pravnomočnega odloka političnega deželnega oblastva, oziroma ministrstva za notranje stvari takoj kolikor moči kuge varno ločiti od občejanja z drugimi svinjami in jim dati neizbrisna znamenja (odreza ščetin, zarezja ušes ali tetoviranje).

Tako je ravnati tudi tedaj, kadar se na kugi obolele ali kuge sumne svinje ali iz kakih drugih, nego zgoraj navedenih vzrokov, okužbe sumne živali ne morejo več pobiti na dan, katerega se je poistinila kuga.

Svinje, ki so se spoznale za obolele na kugi, ki so se zaklale ali so že poginile na kugi, je prepeljati na oblastveno odobren ali po kugopazni komisiji posebno oveden prostor za mrhovino, ko so se razparale in so se izidi razparanja natančno popisali o vsaki posamezni svinji, ki je poginila ali so jo tam pobili, in pa ko se je določila njena teža v zmislu člena I, §. 3, jih je po predpisu uničiti.

Kugopazna komisija sme prostor za mrhovino zapustiti še le tedaj, ko so se vsa trupla zagrebala.

Izjema je le tedaj dopuščena, ako nadaljnje zagrebanje lahko nadzoruje orožništvo ali kak zapri-sežen občinski organ.

V občinah, v katerih je v obratu oblastveno odobren kafilidesinfektor ali kak termokemični aparat, se smejo taka trupla predelati v teh aparatih, in naj se torej tudi uradni posli, ki naj se po gornjih določilih izvrše na prostoru za mrhovino, opravijo v tej obratni napravi.

Ako gre za okužbe sumne živali, naj komisija takoj ové, ali in s katerimi pogoji se morejo te živali po krajevnih razmerah v celi dobi zakonitega opazo-

valnega roka oskrbovati tako kuge varno, da je izključena nevarnost, da bi se kuga prenesla na druge staleže svinj.

Presojevaje vprašanje, ali je kake živali smatrati za „okužbe sumne“ v zmislu, definicije, obsežene v členu I, §. 1, se je ozirati na okolnost, ali je ob stadiju razvoja bolezni, ki se je poistinitil na pobitih svinjah, oziroma z ozirom na patološke izpremembe, poistinjene na mrtvih truplih, bila v zadnjih štiridesetih dneh nevarnost okužbe za tiste živali, ki so bile s temi svinjami v dotiki.

Okolnost, da se je posestnik poučil o pravicah, ki mu gredó, njegovo morebitno zaprosilo, da se opusti poboj, mnenje komisije o dopustnosti živinozdravniškega opazovanja okužbe sumnih živali, in pa izid ovedeb o njihovi kuge varni oskrbi je zapisati v komisijem zapisniku.

Ako je posestnik zaprosil, da se opusti poboj okužbe sumnih živali, ali ako komisija iz razlogov javne koristi poboja takih živali ni smatrala za potrebnega, je spise z obrazloženim predlogom predložiti političnemu deželnemu oblastvu, ki naj kolikor moči hitro razsodi. Stavljaje ta predlog se je, docela varujé veterinarsko-policijske ozire, zlasti ozirati na ohranitev dragocenega plemenskega materijala (člen I, §. 1, odstavek 2).

Do pravnomočnosti odloka ostanejo gledé kuge varne shranitve okužbe sumnih živali v moči odredbe, ki jih je ukrenila kugopazna komisija ali pozneje politično oblastvo prve ali druge stopinje, in stranke se morajo najstrožje ravnati po njih.

V členu I, §. 1, odstavku 2 cesarskega ukaza omenjeno štiridesetdnevno dobo je računati vedno od dne, katerega so se, kakor je dokazano, še zdrave živali ločile od vsake posredne ali neposredne dotike z bolnimi na kugi in okužbe sumnimi živalimi.

Vso dobo tega roka se morajo pod pažnjo dejane in po gornjih predpisih oznamenjene živali v povsem ločenih hlevih imeti ločene tako, da je brezpogojno izključena vsaka posredna ali neposredna dotika z drugimi svinjami. Zlasti je posestnik dolžen radi sumnje okužbe ločene živali dati oskrbovati samo po takih osebah, ki z drugimi staleži svinj ne pridejo v nikako dotiko.

Ustanoviti druge pogoje za kolikor moči kuge varno odločitev, zlasti gledé hrane, ravnanja z odpadki, stelje itd. se od primera do primera pridržuje kugopazni komisiji, oziroma političnemu oblastvu.

Posamezne, po teh predpisih pod pažnjo dejane živali je popisati v zaznamku, ki ga je priložiti komisijem zapisniku, naznanivši starost, barvo in kaka znamenja.

Dokler traja pažnja, se stan ločenih živali praviloma ne sme izpremeniti; potemtakem se ne smejo niti nove svinje pridružiti, niti — brez dovolila okrajnega oblastva — posamezne ločenih živali, bodisi žive ali mrtve odstraniti. Od političnega oblastva prve stopinje dovoljen zakol živali, ki so po členu I, §. 1, odstavku 2 dejane pod pažnjo, se mora vršiti pod nadzorstvom uradnega živinozdravnika. Poraba tako pobitih živali se prepušča posestniku.

Primere obolenja ali pogina, ki se dogodé, mora stranka v 24 urah naznaniti županu, ta pa nemudoma predstojnemu političnemu okrajnemu oblastvu po najkrajšem potu.

V obče veljajo gledé določitve svinjske kuge in sumnje kuge pri stanih, dejanih pod pažnjo, isti predpisi, kakor za primere, v katerih prvokrat nastopi kužna bolezen.

Predno mine štiridesetdnevna opazovalna doba, mora uradni živinozdravnik pregledati radi nevarnosti okužbe ločene stane svinj; ako je izid dovoljen, je živali po političnem oblastvu prve stopinje izročiti svobodnemu prometu.

Ako se okužbe sumne živali, zato ker posestnik ni zaprosil, da se opusti poboj, po odredbi kugopazne komisije ali sicer po pravnomočnem oblastvenem razsodilu morajo privzeti v postopek poboja, tedaj jih je v navzočnosti kugopazne komisije poklati in v ta namen v tistih občinah, v katerih je javna klanjica, prepeljati v njo.

V komisijem zapisniku je razložiti vse tiste okolnosti, ki bi mogle biti merodajne za presojo pravice do odškodnine.

Kugopazna komisija naj skrbi, da se pobite svinje kar najbolje porabijo.

Ako je poraba samo posameznih svinj, ki so se tudi po zakolu za povsem zdrave in h konsumu pripustne spoznale, možna v okuženi občini (graščini) sami, tedaj naj se izvrši po javni dražbi, eventualno tudi po svobodni prodaji.

Ako pa je v okuženi občini poraba zaklanih svinj zvezana s težkočami, se smejo svinje ali žive prepeljati v kraje, v katerih so klanjice, ki so s svojim tirom zvezane z železnico, ali zaklane, ko so

se popolnoma ohladile, po železnici prevažati v pripravnem konsumnem kraju in prevzemna mesta, ako se more bližnja postaja doseči v malo urah, in ako prevoz ne provzroča velikih stroškov.

Odvoz okužbe sumnih svinj v živečem stanju na bližnjo železniško postajo se sme vršiti samo z vozom pod policijskim nadzorstvom. Za prevoz takih svinj določene železniške vagone je oznameniti z napisom „kuge sumne živali“.

Ob prevozu živih svinj je izdati potrdilnico po priloženem obrazcu A tega ukaza ter jo pridejati pošiljati, pošiljaje zaklane svinje pa po obrazcu A ministrskega ukaza z dne 6. maja 1899. l. (drž. zak. št. 82).

Spređaj stoječa določila o prevozu živih svinj naj veljajo tudi za take primere, v katerih dovoli politično oblastvo prve stopinje, da se žive živali odstranijo iz stalezev svinj, dejanih pod pažnjo po členu I, §. 1, odstavku 2.

Izkupilo za uporabne živali in uporabne dele zaklanih živali naj kugopazna komisija po dotičnem političnem oblastvu prve stopinje takoj odpošlje pristojnemu c. kr. davčnemu uradu tako, kakor je predpisano, ter naj priloži po tem političnem oblastvu vidiran protipis.

Ako so se žive ali zaklane svinje ali njih uporabni deli zaradi boljše uporabe odposlali v drug politični okraj, naj organ, kateremu je tam naročena uporaba, doseženo izkupilo takoj odpošlje političnemu okrajnemu oblastvu, ki ga imenuje kugopazna komisija.

Spređaj stoječa določila naj zmislu primerno veljajo tudi za tiste primere, v katerih se je svinjska kuga poistinila v popotnih čredah ali na prevozih svinj po železnicah, na ladjah ali vozeh.

K členu I, §§. 3 in 4 v cesarskem ukazu z dne 15. septembra 1900. l. (drž. zak. št. 154) in k §. 5 v cesarskem ukazu z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81).

Kar se tiče odškodnine, ki jo je plačati, je za razredbo uradoma pobitih in pri tem za kuge proste spoznanih živali merodajna okolnost, ali jih je v času poboja smatrati zrelim za zakol ali ne.

Za zakol zrele svinje (svinje za mast in meso) je razrediti tiste živali, ki bi, ako bi se dalje pustile v hlevu, po načelih umnega gospodarstva, ne gledé na kake negotovosti tržne cene, po stanju svojega razvoja posestniku ne dale nikakega upanja, da se jim v bodoče poviša cena.

Take živali se odškodujejo po členu I, §. 3, lit. a).

Da se izmeri ta odškodnina, je ovedeti poprečno ceno, ki se je dosegla v zadnjem mesecu v deželnem glavnem mestu za kilogram mesa od mrtvih (iztrebljenih) svinj, in politično deželno oblastvo naj jo v prvih petih dneh vsakega meseca razglasi v uradnem listu.

Ze zakol nezrele (koristne svinje) je razrediti tiste živali, kojih pobj, ki ga je izvršiti uradoma, je po načelih umnega gospodarstva zato smatrati za prezgodnjega, ker bi te živali, ako bi se dalje pustile v hlevu, ne gledé na kake negotovosti tržne cene, po stanju svojega razvoja dale posestniku utemeljeno upanje, da se jim v bodoče poviša vrednost.

Take živali se odškodujejo po členu I, §. 3, lit. b).

Da se izmeri ta odškodnina, je ovedeti poprečno ceno, ki se je dosegla v zadnjem četrtletju na najvažnejših sejmih dežele za koristne svinje različnih starostnih, pasemskih in drugih merodajnih vrst za kilogram živeče teže.

Na podstavi te poprečne cene naj politično deželno oblastvo dogovorivši se z oficijalno kmetijsko združbo (deželnim kulturnim svetom, kmetijsko družbo itd.) ustanovi vrednostno tarifo, oziraje se na starostne, plemenske in druge ceno določujoče razlike; pri tem je gledati zlasti na to, da naj se v relativno viši izmeri koristnih svinj napram klalnim svinjam, pokaže posebno tista izguba dobička, ki jo ima posestnik vsled prezgodnjega poboja živali v zmislu gornjega določila.

Tako ustanovljeno vrednostno tarifo naj politično deželno oblastvo v uradnem listu razglasi prvičkrat najpozneje tri tedne po začetku veljavnosti tega ukaza, pozneje pa v prvih desetih dneh vsakega četrtletja.

Na podstavi te tarife in v živečem stanju ovedene teže živali, ki jih je uradoma pobiti, je v posameznih primerih ustanoviti odškodnino, ki jo je dati za koristne svinje.

Ako je v kaki občini na razpolago tehtnica, pripravna za tehtanje drobnice v živečem stanju, naj kugopazna komisija (§. 18 občnega zakona o živalskih kugah) posamezno prehtehta za pobj določene koristne svinje naj bolj zgodaj šest ur po zadnjem krmljenju in napajanju.

Ako take tehtnice ni na razpolago, je za pogin določene svinje pred tehtanjem zaklati; pri tem pa je

prestreči odtekajočo kri. V takih primerih naj se tehta neposredno po zakolu (torej še predno se truplo popari); pri tem je smatrati težo trupla, pri vzemši težo odtekle krvi, za živo težo, ki jo je dati odškodnini za podstavo.

Ako bi se, ko se zaklana žival razpara, pokazalo, da je zdatno preveč nahranjena, je ustanoviti primerni odbitek teže in to dejanje zapisati v komisijskem zapisniku.

Spredaj stoječa načela, veljajoča za ocenitev koristnih svinj, ki jih je uradoma pobiti, se uporabljajo tudi za živali (člen I, §. 3, lit. c), ki jih je po členu I, §. 3. zadnjem odstavku razrediti za plemenske svinje, vendar z razliko, da se tukaj odškodnina odmerja prištevši 25odstotni pribitek k vrednosti pobite živali, ovedene po istih načelih.

Uradoma pobite in pri tem za kugobolne spoznane živali (člen I, §. 4) je po spredaj stoječih določilih, kakor za zdrave spoznane živali, razrediti po vrstah: klalne svinje, koristne svinje in plemenske svinje. Z uveti, določenimi v cesarskem ukazu, znaša odškodnina, ki jo je plačati za take živali, 50odstotkov po gornjih določilih ovedene vrednosti.

Kugopazna komisija naj v vseh takih primerih natanko oveda, ali se ne kaže kateri uvetov, nave-

denih v §§. 5 in 6 cesarskega ukaza z dne 2. maja 1899. l.

Ako bi bil v vladajočih okoliščinah utemeljen dotični sum, naj politično oblastvo ta primer natanko preišče, in posestniku je še le potem priznati odškodnino, ki jo je precenila kugopazna komisija, kadar je po izidu opravljenih poizvedeb temeljito odstranjen vsak sum.

V primerih §. 5 naj kugopazna komisija skrbi, da se pobite živali kolikor moči ugodno porabijo.

Določila ministrskega ukaza z dne 6. maja 1899. l. (drž. zak. št. 82) ad §§. 7, 8 in 9 v cesarskem ukazu z dne 2. maja 1899. l. (drž. zak. št. 81) in pa temu ministrskemu ukazu pridejane priloge se ne izpreminjajo s tem ukazom.

Spredaj stoječe odredbe stopijo v moč hkratu s cesarskim ukazom z dne 15. septembra 1900. l. (drž. zak. št. 154).

Koerber s. r.

Wittek s. r.

Spens s. r.

Call s. r.

Giovanelli s. r.

Obrazec A.

Občina

Dežela

Politični okraj

Potrdilnica

za svinje, natančneje oznamene v nastopnem, ki jih je radi sumnje okužbe po svinjski kugi kugopazna komisija določila za takojšen zakol v klavnici občine in zato za prevoz tjakaj po železnici pod veterinarsko-policijskim nadzorstvom.

Ime, bivališče in hišna številka voznika živine:

.....

Popis živali:

Gornje živali je ob odvozu uradni živinozdravnik preiskal in za povsem zdrave spoznal.

..... dne 19 . .

Kugopazna komisija;

.....

c. kr. okrajni živinozdravnik.

.....

župan.

